

Anděl vrahů

Trocha toho exhibicionismu, extravagantní případy a blond hříva dělají z **Kláry Slámové** celebritu soudních síní. S obhájkyní Kajínka a neonacistů o tom, že právo, pravda a morálka nesouvisejí

Kráska a zvíře – napadne člověka, když po boku JUDr. Kláry Slámové (31) usedne nějaký ten vrah, kterého hájí, třeba nejslavnější český vězeň Jiří Kajínka. Ale taky se jí říká advokátka nácků. V každém případě platí, že když si proti vám sedne atraktivní blondýna s dlouhým vlasem a sexy hlasem a sebevědomě si zapálí první cigaretu, tipovali byste ji spíš do showbyznysu. A ona prý i advokacii bere jako show a čím extrémnější klient, tím větší „super zkušenost pro právníka“. Jejím kolegou v kanceláři je Kolja Kubíček, který si k nám během rozhovoru přisedl. Paní doktorka si mu hned postěžovala: „Trápili mě s neonacisty...“

Vzpomínáte si na scénu z Mlčení jeheňátek, jak jde agentka Clarice Starlingová vězeňskou chodbou za Hannibalem Lecterem? Zažila jste někdy něco podobného?

Do věznic chodím, ale naše věznice nejsou jako v Americe. Odsouzení jsou jinde než návštěvní místnosti a také cely jsou u nás uzavřené, mají těžké dveře a okénko v nich si můžou otevřít pouze bachař. Ale když v některých věznicích procházím přes různé dvory, stane se, že mě někdo pozná. Jednou na mě křičeli,

rozhovor
ALENY
PLAVCOVÉ
alena.plavcova@lidovky.cz

jako že mi fandí. Bylo to supr, mávali mi, ve vši slušnosti. Hezký zážitek.

Je pro advokátku výhoda být mladá a atraktivní?

Atraktivní – já si to nemyslím. V advokacii je hodně žen, které dobře vypadají. Ale že by to přinášelo něco negativního, tak to určitě ne.

Dá se s tím pracovat u soudu? Obléknete se vyzývavěji, když víte, že bude soudit muž?

(rozesměje se) Někdy přemýšlím o tom, jaké oblečení zvolím, ale není to cílené. Spíš podle nálady. Ale jestli můj vzhled hraje nějakou roli, to nedokážu posoudit. Neměl by. Protože v jednacích síních to opravdu je o tom, co člověk říká, ne jak vypadá.

Mezi vašimi klienty je dost vrahů, i několikanásobných. Jaké to je, stýkat se s nimi?

Nic výjimečného, je to setkání jako každé jiné. Je to pouze práce.

Opravdu? Nikdy jste neměla nepřijemný pocit?

Určitě ne. Já to prostě neřeším, pro mě je člověk obviněný z vraždy klient jako každý jiný a snažím se mu pomoci. Co udělal, z čeho je obviněn, prakticky neřeším.

Tvrdí všichni, že jsou nevinní? Nebo vám čin někdo popisuje i s detaily?

Všichni to samozřejmě netvrdí. A že mi někdo líčí detaily vraždy, to se stává. On mi to nevypráví kvůli senzaci nebo proto, aby mě zaujal. Já potřebuju znát detaily, abych neudělala jako advokátka chybu.

Mluvíte o tom tak věcně – nikdy jste neměla těžké sny z podrobností nějaké vraždy?

Ale to ano. Skutečně se mi to stalo, když jsem zastupovala poškozeného, který zemřel. Měla jsem noční můry, objevoval se v nich obraz toho poškozeného, bylo to zvláštní.

Mají vrazi něco společného?

Řekla bych, že ano. Sériové vrahy speciálně tady v České republice spojuje velmi vysoká inteligence. A taky jsou to většinou pohlední lidé, což je zvláštní – vezměte si třeba lesního vraha Kalivodu nebo heparinového vraha Zelenku.

Jsou inteligentní, takže si myslí, že neudělají chybu?